

iagttages ved adskillige af de hidtidige sager – være en ganske anden opinion på domfældelsestidspunktet, end der er efter straffens udståelse.

ad 3

Den nuværende ordning, hvorefter alle sider af udlændingeloven, herunder tildeling af opholds- og arbejdstilladelser, beslutning om udvisning, bedømmelse af samlivsforhold, boligkriterier m. v., administreres af en politiafdeling, føles af indvandrerne med rette nedværdigende. Det er, som om udlændinge på forhånd betragtes som potentielle kriminelle.

Administrationen af udlændingeloven foreslås overført til et civilt nævn eller lignende. Forpligtelsen til at sikre en reel ankemulighed, som har været tilsidesat hidtil, tænkes opfyldt ved, at ikke justitsministeriet, men landsretterne gøres til ankeinstans. Dette forekommer så meget mere nærliggende, som et af hovedsigterne med forslaget til

indvandrerpolitik er at skabe fastere retsregler og at mindske spillerummet for vilkårligheder og administrative skøn.

ad 4

Valgretten skal bidrage til, at myndighederne bliver motiveret for at tage hensyn til indvandrernes problemer. Forslagsstillerne forestiller sig, at valgretten opnås efter 3 års fast ophold i landet, således som det er drøftet og stillet i udsigt i forbindelse med lokalvalg. Forslagsstillerne er af den principielle opfattelse, at valgretten også bør gælde folketingsvalg. Man er opmærksom på, at det vil forudsætte en grundlovsændring, men har ikke desto mindre fundet det rigtigt at fremføre det principielle ønske i forbindelse med beslutningsforslaget. Skulle der vise sig mulighed for gennemførelse også af denne del af forslaget, er man selv sagt parat til også at bidrage til den nødvendige grundlovsændring – som kunne være anledning til andre højst tiltrængte ændringer.